

توجه به نتایج حاصل، دربارهٔ کم و کیف پیشرفت آنان در یادگیری و توفیق خود در آموزش به داوری می‌پردازد.

بنابراین، اگر نگاه به امتحانات «بایان کار» باشد، اعلام نتایج و دادن کارنامه هم کاری از سر تشریفات و رفع تکلیف خواهد بود، اما اگر نگاه به امتحانات «تغییر و اصلاح» باشد، دادن کارنامه هم بخشی از فرصت اصلاحی خواهد بود. خوب است مدارس با تدابیری، فرصتهایی برای دانش‌آموزان پیش‌بیاورند تا آن‌ها بتوانند نتایج عملکرد خود را تحلیل کنند و با گرفتن کارنامه، آن را به بایگانی نسپارند. یکی از کارهای ساده که بیشتر نقش انگیزشی دارد، اعلام وضعیت هر دانش‌آموز و راهنمایی او برای اقدامات لازم اصلاحی است.

امید می‌رود مجموعهٔ مدیریتی مدارس، نگاهی علمی و تربیتی به فرصت کارنامه دادن داشته باشند و این فرصت را به سادگی از دست ندهند. چند سال پیش، مدیر یکی از مدارس که احساس

یکی از اهداف عمدهٔ ارزشیابی، اصلاح عملکرد است؛ هم برای دانش‌آموز و هم برای معلم. اگر قرار باشد نتایج ارزشیابی را پایانی برای کار معلم و دانش‌آموز بدانیم، در واقع، ارزشیابی به هدف اصلی خود نائل نشده است. ارزشیابی باید به معلم کمک کند تا نقاط قوت و ضعف کارش را تشخیص دهد و برای رسیدن به نتایج بهتر، به سراغ تغییرات و اصلاحات لازم برود. دانش‌آموز هم از طریق نتایج امتحانات، باید بتواند به تحلیل عملکرد خود در هر درس بپردازد و با یافتن ضعف‌هایش، مسیر پیشرفت تحصیلی را هموار سازد.

سیف (۱۳۹۱) معتقد است سنجش و ارزشیابی آخرین حلقه از زنجیرهٔ فعالیت‌های آموزشی معلم را تشکیل می‌دهند و تکمیل‌کنندهٔ سایر فعالیت‌های او به حساب می‌آیند. معلم در این مرحله از کار خود، به کمک روش‌ها و فنون گوناگون، به سنجش فرایندها و فرآورده‌های یادگیری دانش‌آموزان اقدام می‌کند و با

کارنامه‌بازبان خوش

پیشنهادهایی برای درج در کارنامهٔ دانش‌آموزان متوسطهٔ ۲

ابراهیم اصلاهی

این کارنامه توست!

می‌گویند اگر انسان تصور کند که موفق می‌شود یا شکست می‌خورد، در هر دو صورت درست فکر کرده است! به عبارت دیگر، به آنچه فکر می‌کنی، دست خواهی یافت. می‌توانی به هر آنچه داری و موفقیتی که کسب کرده‌ای، قانع باشی، اما چرا به قله‌های بالاتر و موفقیت‌های بیشتر نمی‌اندیشی؟ تو نشان داده‌ای که توانش را داری؛ پس توانایی‌هایت را متمرکز کن و انتظارت را از خودت بالا ببر! «دورها آوایی است که تو را می‌خواند!»

این کارنامه توست!

می‌توانی از تلاش‌هایت راضی باشی، اما یادت باشد که موفقیت یک سفر است، نه مقصد! حتی اگر به مقصدی برسی، راه تمام نشده است و باید به مقصد بعدی بیندیشی. خوب است که توانایی‌هایت را شناخته‌ای و به آن‌ها باور داری، اما مانند ورزشکاری که دائم تلاش می‌کند رکوردش را ارتقا بدهد، تو هم با یکی دو موفقیت، قانع نشو و تلاشت را ادامه بده. زندگی فرصتی تکرار ناشدنی است؛ از لحظه لحظه آن بهره ببر؛ هم برای یادگیری بیشتر و هم برای ادب و انسانیت.

این کارنامه توست!

زندگی برای هر انسانی موقعیت‌هایی را پیش می‌آورد تا برگردد و مسیری را که آمده است، دوباره مرور کند. در این میان، انسان‌هایی موفق‌ترند که خودشان در زندگی فرصت‌هایی را برای مرور گذشته و خودارزیابی به‌وجود آورند و تصمیم‌های درستی برای ادامه مسیر بگیرند. تو چه می‌کنی: منتظر ایستگاه‌های زندگی می‌مانی یا خودت ایستگاه را تعیین می‌کنی؟! به کجا چنین شتابان؟ کی می‌خواهی به ایستگاهی برسی و کمی عاقلانه‌تر و با حوصله بیشتر درباره زندگی، افکار و اعمال خودت بیندیشی؟

مادر و پدر گرامی!

می‌گویند این است فرمول موفقیت در تربیت: دانش تربیتی + تعهد قلبی + عشق بدون قید و شرط؛ شما چه فکر می‌کنید؟

مادر و پدر گرامی!

هدف تربیت، راهنمایی و اصلاح است نه دستور و تحمیل. شما چه فکر می‌کنید؟

مادر و پدر گرامی!

فرزندان ما درس می‌خوانند تا زندگی کنند، نه اینکه زندگی می‌کنند تا درس بخوانند! شما چه فکر می‌کنید؟

منبع

سیف، علی‌اکبر. (۱۳۹۱). روان‌شناسی پرورشی نوین. تهران: نشر دوران.

کرده بود باید از فرصت اعلام نتایج و دادن کارنامه به خوبی استفاده کند، به من پیشنهاد داد متن‌هایی آماده کنم تا در کنار کارنامه مورد استفاده قرار گیرد. این متن‌ها برای دو مخاطب، یعنی دانش‌آموز و والدین و البته با در نظر گرفتن وضعیت تحصیلی دانش‌آموز نوشته شد. در ادامه، چند نمونه از این متن‌ها را می‌خوانید؛ با این توضیح که، محتوای هر متن نشان می‌دهد که برای دانش‌آموز در سطوح گوناگون: ضعیف، متوسط یا قوی نوشته شده است. شاید شما ایده‌های بهتری برای کارنامه دادن و تهیه چنین متن‌هایی داشته باشید؛ از دریافت تجارب شما استقبال می‌کنیم.

این کارنامه توست!

نگاهی به پشت سر بینداز؛ آیا از آنچه کرده‌ای و از مسیری که آمده‌ای، راضی هستی؟ حالا به پیش رو بنگر و مسیری که قرار است ادامه بدهی؛ چه تصمیم‌های تازه‌ای باید بگیری؟ دست به کار شو! زمان به سرعت می‌گذرد؛ سعی کن فرصت را از دست ندهی.

این کارنامه توست!

پیش‌بینی چنین وضعیتی خیلی سخت نبود! وقتی کاری را ضعیف شروع کنی و ضعیف ادامه بدهی، معلوم است نتیجه چه می‌شود! به یاد داشته باش، تا خودت تصمیم‌گیری وضعیت را عوض کنی، چیزی تغییر نخواهد یافت. امروز، اولین روز فردای توست. آیا بهتر نیست امروز را جور دیگری آغاز کنی؟ اراده و تلاشت را به کار بگیر تا به نتایج بهتری برسی.

این کارنامه توست!

وقت آن است که کلاهت را قاضی کنی؛ آیا این است انتظاری که از خودت داری؟ کسی که لنگ‌لنگان راه می‌رود هم به مقصد می‌رسد؛ البته کمی دیرتر! مشکل آن است که کسی سالم باشد، ولی خود را به لنگیدن بزند! برخیز! اما این بار محکم و با اراده گام بردار؛ آینده روشن است.

این کارنامه توست!

بسیاری از ما حد و حدود توانایی‌هایمان را به خوبی نمی‌شناسیم. کافی است یک بار اتفاقی بیفتد و کاری را انجام دهیم که قبل از آن خودمان هم باور نمی‌کردیم از پس آن برآیم! برای تو چنین تجربه‌ای پیش آمده است یا نه؟ این کارنامه توست! بیا و برای امتحان خودت هم که شده است، تصمیم بگیر تا کاری کنی، کارستان! ببین توان تو چقدر است؟ از این توان تا چه اندازه به درستی استفاده می‌کنی؟ چقدر از آن هدر می‌رود و چرا؟ اطمینان داشته باش با تمرکز بر توانایی‌هایت، می‌توانی به نتایجی برسی که شاید خودت هم باور نکنی!